

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Thomæ Tamburini Societatis Jesu Siculi
Caltasinettensis, In ... Universitate Messanensi Theologiæ
Primarii Professoris, Tractatus Quinque In Quinque
Ecclesiæ Præcepta**

Tamburini, Tommaso

Dilingæ, 1697

Caput II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40032

Domini imitationem illud Apostoli præceperunt, quod deinde jura Canonica confirmarunt. Idem prorsus dicte Jejunii quatuor Temporum. Jejunia verò Vigiliarum, & abstinencia à cibis vetitis in diebus feriæ VI, & sabbato, videntur esse solum de Jure Canonico, deque antiqua Fidelium consuetudine. Legite Leandrum de Jejunio *tr. 4. disp. 7. præsertim à q. 12.*

3. Secundo, supponendum est, hoc præceptum per se obligare sub mortali, ut ipsa Fidelium praxis, & sensus nimis clarè ostendit: quidquid dicant Cajetanus, & alij quidam apud Amadæum *in tract. de Jejunio prop. 6. tenentes, non esse mortale, frangere dictum Jejunium, nisi quando frangitur ex contemptu, vel ex inobedientia: quam tamen sententiam rectè idem Amadæus dicit, à Valentia vocari temerariam, & ab aliquibus Recentioribus erroneam. Legite Pasqualigum de Jejunio decif. 30. & ibi innumeros DD. fallam vocantes ejusmodi sententiam, & meritò ab Alexandro VII. damnatam Anno 1665.*

4. Tertio, quamvis multi putent, præceptum de Jejunio esse affirmativum, multi autem esse negativum; probabiliùs tamen ij loquuntur, qui dicunt, esse affirmativum, & negativum sub diversa consideratione. Est affirmativum formaliter, quia totum hoc præceptum intendit pro fine (à quo sumunt speciem, & formam actus) aliquid positivum, nempe macerationem carnis, satisfactionem pro peccato, & conformitatem cum Christo jejunante. Negativum verò est materialiter, quia

ejusmodi finem vult per illas negationes, id est, per negationem comestionis carniùm, & per negationem plurium comestionum in die, sed solum semel. Legite eundem Leandrum *loc. cit. quest. 6.*

CAPUT II.

Quosnam afficiat Præceptum Jejunij.

I. **A**liud est, excusari à Jejunio, aliud ad illud non obligari. Non obligantur ij, qui talis præcepti non sunt capaces, e. g. infans, infidelis, &c. Excusantur ij, qui quamvis ejus capaces sint, unde per se obligarentur, habent tamen aliquid, unde illis non imputetur culpa Jejunii violatio. Ejusmodi est e. g. adultus, infirmus, qui propter circumstantiam aegritudinis ad Jejunium ponendum non adigitur. Nos ergo hoc capite agemus de non obligatis, *infra cap. 10. de excusatis actu: licet notandum sit, multa hæc affecti, quæ ad excusationem referri possunt, & multa illic, quæ ad non obligationem.*

Infideles, & Hæreticus.

2. **I**nquires ergo primo, an hi teneantur lege Jejunii? Respondeo hæreticos teneri, non verò infideles. Ratio est, quia hæretici, cum supponantur esse baptizati, subjacent præceptis Ecclesiæ. Contra verò Infideles, cum non sint Ecclesiæ subditi, quæ subjectio acquiritur per susceptionem Baptismi, præceptis Ecclesiæ

Ecclēsiæ nequaquam subduntur. Inter hos connumerat Cathecumēnos; ij enim, quia nondum receperunt Baptismum, Ecclēsiæ legibus non ligantur.

3. Hinc collige, infidelibus, & Cathecumēnis posse te licitè ministrare carnes in die Jejunii Ecclesiastici, quia sic tu non cooperaris ad peccatum ullum; si enim illi non peccant, carnes tunc comedendo, nec tu peccabis, qui illas apponis. Ita Sanchez *lib. 1. Sum. cap. 12.* Fagundez alijque aum Leandro *loc. cit. q. 46.*

4. Quæres: Licetne mihi pari modo propinare vinum meo servo Mahometano ex eo, quòd ipsi ex sua lege illud bibere prohibeatur?

5. Respondeo non licere; quamvis enim ex objecto id non sit peccatum, quia vinum bibere non est contra DEI legem; tamen, quia ipse ex conscientia erronea putat adesse legitimum præceptum de ejus abstinentia, atque putat, se graviter peccare, illud bibendo, tu in hoc casu cooperareris cum ipsius peccato. Sicuti, si Christianus putaret ex sua opinione, vinum bibere in die Jejunii extra comestionem, esse prohibitum, & tamen biberet; peccatum committeret ex conscientia erronea ita ipsi dictante; quia conscientia est proxima regula operationis malæ, vel bonæ, & consequenter tu non posses licitè cum illo cooperari ad bibendum. Ita in casu nostro, &c. Dominus ergo hujusmodi Mahometano persuadeat, id ipsi peccatum non esse; nam tunc, si mancipium conscientiam erroneam deponat, poterit eidem porrigi à Domino vinum, si tamen non deponat,

licitè sanè non poteris. Propter has rationes idem dicendum erit de ministrandis quibusdam cibis infideli; quando is putat, se peccare, eos comedendo, ut e. g. quando Judæus, vel Turca putat, se peccaturum, si carnes suillas manducet, &c.

Legite in simili Caramuelem *tom. 2. Theol. Regul. num. 3389.* qui ait, infideles teneri obedire suis superioribus Ecclesiasticis, & Sæcularibus, quamdiù nesciunt, se errare; unde addit, quòd si Mahometanus negaret obedientiam suo Sacerdoti superiori, peccaret procul dubio mortaliter, si materia esset gravis, etiamsi (non obediendo illi suo superiori) nostro Canonico Juris, atque adeò Summo Pontifici obediret. Certè id non ob aliam rationem verum habet, nisi quia tunc hujusmodi Mahometanus contra propriam conscientiam (ut est in casu nostro) operaretur. Post hæc scripta incidi in Verricelli de Missionibus *fol. 186. in a.* liquo mihi contradicentem.

Infantes.

6. **I**nquires secundò: Quid de infantibus, qui sunt illi, quorum ætas nondum pervenit ad annum septimum completum, quando nondum rationis usus illis illuxit?

7. Respondeo hos non ligari ullo præcepto Jejunii, quia præcepta, & leges non feruntur, nisi pro utentibus ratione; unde, & lactinia, & carnes comedere ipsi possunt, eisdemque ea porrigere parentes, nutriceve licitè valent.

8. Sub-

8. Subinquires: Quid si quis ante septennium (ut non raro accidit) usu rationis potiat? Id quod non difficulter parentes, & domestici possunt cognoscere ex variis conjecturis, moribusque ipsius pueri, & praesertim si advertatur, satis ipsum discernere inter bonum, & malum.

9. Respondeo. Azorius, Villalobos, Trullench, aliique cum Leandro *trahat. 5. disp. 2. quest. 62.* hunc obligant ad abstinentiam carni, vel lacticiuorum diebus vetitis (ad Jejunium enim major aetas requiritur, ut non multo post dicemus.) Castropalaus vero, Joannes Sanchez, Pasqualigus, Diana apud eundem Leandrum probabile merito putant, hos non obligari, atque adeo connumerari, adhuc inter infantes. Ratio est, quia lex Ecclesiastica fertur pro eis, qui regulariter rationis usum habent, ac propterea solum ad eos, qui septennium compleverunt. Cum ergo per accidens sit, & raro, quod antea quis ratione polleat, de his non habetur ratio, sed censentur ab Ecclesia nondum legitime praecceptorum ipsius Ecclesiae capaces.

10. Quid, si post septennium completum rationis usum quis nondum acquisierit?

Respondeo: Hunc esse computandum inter infantes, quia usus rationis est, qui facit, hominem egredi ab infantia, non vero merum tempus.

11. Quid, si de hoc, excedente annum septimum, dubitetur, an usu rationis perfecto potius sit?

Respondeo. Tunc praesumendum esse, jam acquisivisse, quia praesumptio

solet delumi ex communiter continentibus; communiter autem contingit, ut post septennium quis acquisierit usum rationis; nam praesumendum, tunc erit, acquisivisse, quia communiter accidit, tunc ejusmodi usum advenisse. Ita Pasqualigus cum multis de *Jejunio deo. 50.*

12. Illud denique nota cum Henriquez *libr. 14. capit. 49.* & Bonacina *disp. 1. de leg. quest. 1. p. 6. num. 8.* quando prohibentur ova, & lacticia, posse per aliquod tempus pueris post septennium ea ministrari, quia, quamvis tunc obstringantur legibus Ecclesiae, tamen aetas illa adhuc tenera nimium patetur, si statim etiam lacticiis privaretur; unde talis prohibitio esset illis nimis onerosa.

Equidem id universaliter non concedo, sed solum quando, viribus pueri perpenis, ea prohibitio illis veteriter esset onerosa, quod facilius accidit in filiis nobilium, quam in rusticorum filijs.

Amentes perpetui, & non perpetui.

13. **I**nquires tertio, de amentibus. Respondeo: Perpetui connumerantur ex probabilissima sententia, cum infantibus ante septennium, atque adeo eandem, quam illi indulgentiam habent; siquidem lex humana nunquam intelligitur dari, nisi humano, & rationabili modo.

Dico, *perpetui*; nam non perpetui, quique intervallo lucis rationis gaudent, connumerari debent inter capaces hujus praeccepti, sicuti capaces sunt doli,

Abli. Et nihilominus ex alio capite
his edere, & domestici eidem porrigere
carnes, licitè possunt, quia nimirum
infirmi sunt, & carnes concedere ijs de-
bemus, ne magis, magisque pravi hu-
mores augeantur, & infania creseat.
Idem meritò dicit propter paritatem ra-
tionis de amentibus in una sola materia
Leander, alijs citatis, *Præcepto Eccl. 4.*
di. 2. q. 45.

*Pueri, seu adolescentes ante
vigessimum primum annum.*

14. Inquites quartò, de non habenti-
bus annos viginti unum com-
pletos.

Respondeo, hos quidem obligari
ad abstinentiam à carnibus, & lactici-
niis in diebus vetitis, sed non obligari
ad jejunandum; hæc enim sunt duo
præcepta, & Ecclesia quidem hos ado-
lescentes deobligavit à jejunio, ne in
his impediretur cursus crescendi; at ab
abstinentia prædicta non invenimus
eos exemptos esse. Ita communiter
& tradit S. Thom. 2. 2. *quæst. 147. art.*
4. ad. 2.

15. Ne tamen hinc colligas, ado-
lescentes prædictos non obligari ad je-
junia, quæ ipsimet fortassè voverunt,
vel quæ cum discretionè imposuit Con-
fessarius in poenitentiam; ne, inquam,
id colligas, hæc enim sunt peculiare
obligationes, quas suscipere numquam
prohibuit Ecclesia, quemadmodum
non prohibuit, ne ob devotionem ij-
dem jejunent. Lege Azorium, Dia-
nam, Bossium apud Pasqualigum de-
cis 247.

Tambur. de Præcept. Eccles.

16. Subinquires: Cum certum
sit, adolescentem, qui vigesimum pri-
mum annum complet in media e. grat.
Quadagesima, obligari ad sequentia
Jejunia, non verò ad præcedentia; an
si compleat in prima hora mediæ noctis
eiusdem diei, quo adest præceptum Je-
junii, eodem die jejunare teneatur?

17. Respondeo, si compleat ex
eo, quòd is natus sit ipsa mediæ nocte,
ita ut prima hora jam dicta, fuerit ter-
minus extrinsecus suis natalis, hoc est,
initio dictæ primæ horæ jam inventus
sit natus, obligabitur, quia tunc totus
dies, cuius initium dat hæc prima ho-
ra, pertinent ad annum 22. talis ætatis,
in quo urget ieiunandi præceptum. At
si compleat ex eo, quòd natus sit in ipsa
prima hora mediæ noctis, ita ut dicta
prima hora sit terminus intrinsecus or-
tus sui, hoc est, in initio dictæ primæ
horæ non inventus sit natus, sed tunc
natus sit, non obligabitur, quia tunc
illa prima hora pertinet ad comple-
mentum intrinsecum anni 21. in quo
toto, atque adeò etiam in hoc comple-
mento haberet adolescens ille jus come-
dendi. Quare, cum possit hæc hora
plene comedere, & deinde non sit frau-
dandus communi refectione, quæ in
Jejunio conceditur, certe legitime bis
comedet plene, atque adeò ad jejunan-
dum non est amplius aptus. Atque
hæc deobligatio erit clarior, si annum
21. compleat hora 2. post mediam no-
ctem, vel 3. vel 4. vel cæteris.

18. Simile quid eveniet in se-
ne; non enim obligabitur jejunare
eo die, in cuius prima hora intrinse-
cè attingit annos 60. idque propter

Qq can-

AVRIN
in
AR
E III
o/b:

eandem rationem proportionaliter senibus applicandam.

Adolescens Religiosus.

19. **S**ubinquires secundò: Adolescens, si non completo vigesimo primo anno fiat Religiosus, obligabitur ad Jejunia indicta sub mortali à Religione? Nam ab Ecclesia non adstringi jam certò scimus, quia etiam ipsi sunt in ætate crescente.

20. Respondeo si sint indicta sub peccato gravi, obligari censet Bossius, id multis rationibus firmans: & ratio præcipua est: quia, qui assumunt Professionem religiosam, assumunt omnes obligationes illius Religionis. Ita dicitur Bossius *tom. 3. mor. tit. 21. §. 2. num. 3.* Atque hæc est communis opinio.

Verùm Pasqualigus *decis. 254.* ait, tunc solùm obligari ejusmodi adolescentem, quando præceptum jejunandi est indictum etiam pro adolescentibus; nam si ponatur sine hac clausula, intelligi imponi ad modum, & mensuram, quibus Ecclesia indicere solet; hæc autem non includit adolescentes ante 21. annum. Sicuti si quis voveat jejunare, vel sicuti si Confessarius imponat Jejunium; nec aliud addat; tunc hoc votum, & hæc pœnitentia explicatur sub conditionibus, quas solet Ecclesia; ita quando Religio sine majori explicatione, qua obliget etiam adolescentes, indicit sua Jejunia, hæc interpretanda sunt more Ecclesiæ, quæ, ut dictum est, non obligat ante 21. annum, quia leges particulares sumunt mensuram, & modum à lege universa-

li. Utraque sententia videtur probabilis.

2. Hanc eandem doctrinam extendere, si quando in aliqua Religione præcipiatur servari omnia Jejunia Ecclesiastica; nisi enim addatur sub peccato gravi etiam pro adolescentibus, intelligitur præceptum more Ecclesiæ. Quod idem puto de senibus Religiosis habentibus annos sexaginta.

Adolescens dubitans de sua ætate.

22. **S**ubinquires tertio: Si omnibus expensis, negativè dubitem, an expleverim 21. annum, teneor ad Jejunia Ecclesiastica observanda?

23. Respondeo, te non teneri, quia libertas, qua per totum tempus anni certò gaudes, non potest tolli præcepto dubio, de quo scilicet nondum constat, quòd obligare inciperit. Nam propter contrariam rationem si dubites, an 60. annos attigeris, qui in ætate eximitur quis, ut infra dicemus, ab obligatione Jejunii Ecclesiastici, jejunare teneris, quia obligatio, qua toto tempore antecedenti ligaris, non potest vinci ab exculatione annorum dubia. Ita communissima sententia cum Leandro *tract. 5. disp. 8. quest. 13.* alios adducente.

24. Quòd si probabile, sit te explevisse, & probabile item sit, te non explevisse annos 21. tunc potes sequi, quod mavis, quia non est major ratio, quòd alterutram probabilitatem sequaris. Verùm, si sit magis probabile, te explevisse, condemnat te ad Jejunia Pasqualigus *decis. 255.* quia hæc pro-

Probabilitas est probabilitas facti, non iuris; at in facto debet excipi probabilitas iudicium. Sed ex dictis à me alibi lib. 1. in decal. cap. 3. §. 3. num. 1-1. colligitur, te non esse condemnandum. Videatur Joann. Sanchez. disput. 3. à num. 49.

25. Petes: Quidam rusticus adolescentens nesciebat quot annos ageret, an scilicet expleverit annum 21. Idem ignorabat Senex quoad annos 60. obligabuntur ad Jejunium?

26. Respondeo: Si iisdem notam sui natalis habere aliunde, vel ex Baptismo, non possint, nec testes ullos habeant de sua ætate, tunc fiat, quod vel ipsemet, si sit prudens, vel Confessorius, vel peritus quisque iudicabit moraliter modo, habita scilicet ratione circumstantiarum, ex quibus ipsius ætas colligi potest; in hoc enim casu aliam notitiam habere nequimus, nisi prudentis viri iudicium. Dum autem hæ diligentia sunt, non obligarem ejusmodi hominem, quem ex aspectu adolescentem cognosco, ad Jejunium; quia nondum constat, quod is sit subiectus eiusmodi præcepto.

De senibus tuus erit locus latè dicendi infra cap. 10.

Peregrini, & Vagi.

27. Inquites quintò: peregrini, seu advenæ, & ii, qui nullibi domicilium fixum habent, vocarique solent vagi, & quomodo tenentur Jejunare, quando præceptum ieiunandi est additum loco? Nam eos omnes obligari ad Jejunia universaliter indicta ab Ecclesia, esse dubium non potest.

28. Respondeo quinque dictis. Dico primò, quando in loco tui Domicilii, e. g. Panormi non servatur Jejunium de præcepto, sed servatur in alio, e. g. Montregali, tu non teneris servare ejusmodi Jejunium, si ibi, hoc est, Montregali, sis in transitu per unum, vel paucos dies, quia neminem teneri (licet possit, si velit) servare præcepta alterius Diocesis, in qua est in transitu, est satis probabile. Legite Thomam Delbene de Immunitate cap. 11. dub. 1. ubi affert novem rationes pro hac doctrina, abstrahendo tamen à materia contractuum, qui semper celebrari debent juxta locorum consuetudinem. Quare licebit tibi comedere etiam carnes (sed semper remoto scandalo) & Pasqualigus quidem decis. 202. dicit, id verum esse, etiam si per multos dies ibi consistas, modò animum habeas non figendi in eo loco domicilium, sed hoc certè nimis laxè dictum est.

29. Dico secundò quando in loco tui domicilii, e. g. Panormi, servatur hodie Jejunium, hodie autem non servatur in Monte regali e. g. sed servabitur die sequenti, si à tuo Panormitano Territorio heri fortè egressus es, non obligaris hodie Jejunare, quia hodie non es Panormi; nam generaliter absens à suo Territorio non tenetur servare statuta particularia talis Territorii, nisi statuta facta sint peculiariter pro absentibus, & in dicta materia contractuum, ut latè explicat Pasqualigus dec. 211. Nec obligaris die sequenti Jejunare Montregali, quia statuta peculiariter peregrinis, ut dictum est, non obligatur servare. Nec obligaberis Pa-

normi;

normi; quia die sequenti ibi non jejunatur. Atque id non est fraudare legem, sed ejus obligationem effugere, ut effugit, qui dispensationem petit, & obtinet. Ex qua paritate ducta ex petitione dictæ dispensationis, & ex aliis rationibus uterque Sanchez, Suarez, Castropal. aliique apud Pasqualigum *decis. 214.* idem docent, etiamsi ideo egrediaris, ut fugias Jejunium.

30. Dico tertio si hodie egrediaris à loco, e. g. Panormo, ubi hodie servatur Jejunium, perventurus eodem die in locum, ubi non servatur, e. gr. in Montem regalem, non obligaris eodem die ad Jejunium, quia ex una parte, ut dictum est, statutum peculiare non obligat extra proprium Territorium, atque adeo obligatio, quæ est Panormi, in casu nostro non est in Monte regali, & ex alia parte tu es absens à civitate Panormi. Id autem procedit, etiamsi in tuo Territorio jejunetur ex vi universalis juris communis. Unde si in quatuor diebus ante primam Quadragesimæ inveniaris per transitum Mediolani, ubi in iis quatuor diebus non jejunatur, potes non jejunare, & feria quarta, & quinta comedere carnes, quia, cum sis absens à tuo Territorio, ab obligationibus, quæ ibi vigent, es liber. Et item potes, te velle conformare cum consuetudinibus illius regionis, ubi invenitis. Excipit tamen Pasqualigus *decis. 110.* Religiosos tum ibi consistentes, tum transeuntes, ex eo capite, quòd Religiosi habent suam Communitatem, suumque vivendi morem, & consequenter, si in aliqua Communitate sæcularium abrogatum est a-

liquod jus, non censetur abrogatum pro ipsis.

31. Subinquires an in eo casu, quo Panormi e. g. hodie jejunatur, possim hodie, manè, e. g. antequam discedam, comedere, quandoquidem sum perventurus eodem die in Montem regalem, ubi non jejunatur, & ubi ego conformem me reddendo Montregalensium moribus, possim jejunium non observare?

32. Respondeo te posse Panormi comedere cibos legales quantum libet, quia jejunium præcipitur, ut servetur, per totum integrum diem indivisibiliter; si ergo non obligaris propter accessum ad locum Montis regalis, per totum diem jejunare, liber à jejunio absolviè eris. Ita Thom. Sanchez *l. 1. mox citando.*

Dixi (*cibos legales*) quia non poteris comedere carnes Panormi; siquidem præceptum de carniū abstinence est negativum, & violatur toties, quoties. Quare te ligat pro quocumque tempore, quamvis brevissimo, quo Panormi existis.

33. Quòd si ponas è contra, Panormi non servari ullum jejunium, perventurus autem sis vespere, vel meridie in Montem regalem, ubi jejunium servatur, potes certè carnibus vesci Panormi; Panormi enim, ut supponimus, non servatur jejunium ullum, Montregali, deinde ex illo alio capite potes, remoto scandalo, carnes comedere, quia te advenam statutum Montregalente ex probabili sententia, ut jam dictum est, non afficit.

Quid

Quid denique, si tu Panormitani domicili, discessisti à civitate Montis regalis, in qua tu domicilium fixum non habes, & in qua non servatur jejunium, perventurus serò, vel meridie Panormum, in tuum scilicet domicilium, ubi jejunium servatur?

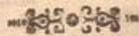
34. Respondet Thomas Sanchez *lib. 1. Decal. cap. 10.* aliique cum distinctione. Si in Monte regali non fregisti jejunium, obligaberis, Panormum perueniens, jejunare. Si fregisti, non obligaberis. Ratio est, inquit, quia in priore casu aptus es ad jejunandum, ergo debes Panormi in tuo scilicet domicilio illud servare, quod ibi servandum ex præcepto est. In posteriore autem casu non es aptus ad ponendam rem præceptam; præcipitur enim jejunium indivisibiliter per integrum diem, quod servari tibi amplius non est possibile, quia illud jam fregisti, ut supponimus.

Respondet verò Joannes Sanchez *disp. 54. n. 4.* sive fregeris, sive non fregeris jejunium, te non obligari, quia quamvis non fregeris, frangere tamen poteris; unde non tenebaris, tunc jejunium servare; ergo neque teneberis postea per totum illum diem; siquidem mandatum jejuandi respicit integrum diem, & unum individuum. Hæc Joannes Sanchez. Sed omninò sententia, & distinctio Thom. Sanchez est præferenda. Nec huic opponas ea, quæ diximus num. 19. de adolescente nato, & complente annum 21. una e. gr. hora post mediam noctem; ne id opponas, inquam, quia id propter pietatem Matris Ecclesie pro juve-

ne crescente majorem benignitatem sequi volumus, quam hic sequi, nequam debuimus.

35. Dico quartò: si Panormi in tuo territorio servatur jejunium peculiare, e. g. in vigilia S. Francisci ex vi statuti Diocesis Panormitanæ, & in alieno Territorio, e. g. Montis Regalis, servatur in eodem die jejunium peculiare ex vi statuti Diocesis Montis Regalis; si tu in alieno hoc Territorio transeunter inveniaris, non obligaris probabiliter jejunare, quia non ex vi statuti tui Territorij, siquidem jam existi ab illo; nec ex vi statuti alicui Territorij, quia ibi tu es peregrinus; ergo, &c. Ita Joannes Sanchez *loc. cit. num. 31.* & Pasqualigus *dec. 206.* contra Thomam Sanchez, aliòsque.

36. Dico quintò: Vagi, hoc est, qui nullam certam habent habitationem, donec Vagi sunt, non tenebuntur jejunare in jejniis peculiaribus civitatum, quia non sunt ibi commorantes, ut supponimus. Ita Jo. Sanchez *disp. cit. n. 34.* Pasqualigus *disp. 200.* citans Lessium, aliòsque contra Thom. Sanchez, Castropalaum, Merollam, aliòsque, qui tenent, vagos obligari non solùm legibus universalibus, ut diximus num. 37. verùm etiam peculiaribus statutis illorum locorum, in quibus inveniuntur. Cùm autem utrumque sit probabile, legantur rationes utrimque allatæ apud prædictos.

Qq ;

CA-